

Artikel 23-25 omhandler gennemførelse, revision og ikrafttræden.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Forholdet mellem »beslaglæggelseskendelser« og »bevissikringskendelser«

Som nævnt ovenfor i afsnit I, pkt. 1.4, er forslaget til rammeafgørelsen om den europæiske bevissikringskendelse i vidt omfang opbygget efter samme model som de tidligere rammeafgørelser på området, herunder navnlig Rådets rammeafgørelse af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale og Rådets rammeafgørelser af henholdsvis 24. februar 2005 og 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte og på afgørelser om konfiskation. Disse rammeafgørelser er gennemført med vedtagelsen af lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Justitsministeriet foreslår, at forslaget til rammeafgørelsen om bevissikringskendelser gennemføres ved indsættelse af et nyt kapitel om fuldbyrdelse af bevissikringskendelser i denne lov.

Den allerede gennemførte rammeafgørelse om indefrysning og forslaget til rammeafgørelse om en bevissikringskendelse overlapper hinanden for så vidt angår kendelser, der forudsætter beslaglæggelse af bevismateriale. Begge rammeafgørelser forpligter Danmark til at beslaglægge bevismateriale for at fuldbyrde kendelser, der er truffet af myndigheder i andre medlemsstater, uden at efterprøve grundlaget for den udenlandske kendelse.

Rammeafgørelsen om indefrysning regulerer dog ikke spørgsmålet om den *efterfølgende overførelse* af det beslaglagte bevismateriale til den medlemsstat, der har anmodet om beslaglæggelse. Spørgsmålet om overførelse af det beslaglagte bevismateriale skal derfor afgøres efter de almindelige regler om retshjælp, når bevismaterialet er beslaglagt i medfør af en »beslaglæggelseskendelse«, jf. ovenfor i afsnit II, pkt. 1.3. Rammeafgørelsen om en bevissikringskendelse vil derimod indebære, at medlemsstaterne forpligtes til både at foretage det relevante efterforskningsskridt for at sikre bevismaterialet og overføre bevismaterialet til den medlemsstat, der har anmodet om fremskaffelse af bevismaterialet ved udstedelse af en bevissikringskendelse, medmindre fuldbyrdelse af bevissikringskendelsen kan afvises i medfør af en af de grunde, der er anført i rammeafgørelsens artikel 13. I den-

ne artikel er således også medtaget flere afslagsgrunde end i indefrysningsrammeafgørelsen.

I forbindelse med lovforslagets udformning har Justitsministeriet overvejet, om de nugældende bestemmelser i lovens kapitel 2 om anerkendelse og fuldbyrdelse af »beslaglæggelseskendelser« med henblik på sikring af bevismateriale ville kunne erstattes af bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af »bevissikringskendelser«. Det fremgår imidlertid af artikel 21, stk. 3, i forslaget til rammeafgørelse om en bevissikringskendelse, at udstedelsesmyndighederne fortsat kan vælge at udstede en »beslaglæggelseskendelse«, hvis det ønskede bevismateriale udgør en del af en bredere anmodning om retshjælp, eller udstedelsesmyndigheden mener, at det vil lette samarbejdet med fuldbyrdelsesstaten. Medlemsstaterne vil derfor fortsat kunne udstede »beslaglæggelseskendelser«, der skal anerkendes og fuldbyrdes efter reglerne i indefrysningsrammeafgørelsen og ikke vil kunne afvises af samtlige de grunde, som kan begrunde et afslag på fuldbyrdelse af bevissikringskendelser. Det afgørende for, efter hvilken rammeafgørelse en kendelse, som forudsætter beslaglæggelse af bevismateriale, skal behandles, vil således være, om anmodningen er udfærdiget i form af en »beslaglæggelseskendelse« eller en »bevissikringskendelse«.

Der er derfor behov for to parallelle sæt af bestemmelser i loven om henholdsvis fuldbyrdelse af »beslaglæggelseskendelser« efter indefrysningsrammeafgørelsen og fuldbyrdelse af »bevissikringskendelser« efter rammeafgørelsen om en europæisk bevissikringskendelse.

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at rammeafgørelsen om bevissikringskendelser gennemføres ved at tilføje et nyt kapitel 3 a om bevissikringskendelser i loven, mens kapitel 2 om beslaglæggelseskendelser bibeholdes uændret i loven, selv om der i et vist omfang vil være tale om enslydende bestemmelser i de to kapitler.

I det følgende behandles først betingelserne for fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, herunder navnlig afslagsgrundene, jf. pkt. 3.2. Herefter gennemgås proceduren for behandling af sager om fuldbyrdelse af sådanne kendelser, jf. pkt. 3.3.

3.2. Betingelser for fuldbyrdelse af bevissikringskendelser

Betingelserne for fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse foreslås som nævnt samlet i et nyt kapitel 3 a i loven, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.